

[Anne Grete Holmsgård]

økologisk og energimæssigt en langt bedre måde at gøre det på.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Jeg vil gerne takke for de pæne ord, som fru Anne Grete Holmsgård afleverede, men fru Anne Grete Holmsgård må have misforstået forliget, når fru Anne Grete Holmsgård siger, at anden etape er en undersøgelse af kunstgødning eller handelsgødning. Det undrer mig lidt, at man i denne debat kan blive ved med at tale om afgifter, men det har man selvfølgelig lov til. Vi afviser afgifterne. I øvrigt har man slet ikke talt om fosforproblemer osv.

Steffensen (KrF):

Det er nok ikke for meget sagt, at den sag, vi her behandler, og som om lidt bliver vedtaget i bred enighed i folketinget, har været en af de væsentligste sager i miljøudvalget i det folketingsår, vi nu afslutter. Det går heldigvis med den, som det er gået tidligere med så mange andre sager af stor og vidtrækkende betydning, at det er et bredt og næsten enigt folketing, der står sammen om den løsning, der nu foreligger.

Det er rigtigt, at forhandlingerne forleden nat brød sammen, men når vi allerede i dag står med et resultat, er det, fordi der kun var én ting, der skulle ordnes, og det var såmænd finansieringen. Man skiltes forleden nat alene på baggrund af, at man ikke ville stå sammen om, at der skulle lægges afgift på handelsgødning. Det kunne man ikke nå til enighed om, og så faldt det hele.

Siden har besindelsen bredt sig, og så har man fået det ordnet således, at man tager fat på finansieringen til efteråret, når ministeren fremsætter et forslag. Alle de andre punkter i planen var man enige om, og det synes jeg er tilfredsstillende.

Jeg synes ikke, der er grund til at gå ind på enkeltheder i planen, som mange har gjort; jeg vil bare udtrykke tilfredshed med, at man er nået til denne brede enighed, og at partierne har vist så stor forståelse for at løse de problemer, vi alle sammen har været klar over der.

For kristeligt folkeparti er det aldeles væsentligt, at vi kan få disse problemer løst i forståelse med det erhverv, som vi i denne

sag specielt beskæftiger os med, nemlig landbruget. Det har der været, og det er meget vigtigt, når sagen skal føres ud i det praktiske liv.

Der er en enkelt ting, jeg lige vil nævne, og det er, at de mange drøftelser, der har været, har sikret dette med de små brug, som fru Lone Dybkjær også var inde på. Når vi ønsker at bevare et varieret størrelsesforhold i vort landbrugserhverv, vore gårde og husmandssteder, er det væsentligt, at vi ikke via andre ordninger udelukker denne udvikling. Jeg mener, den er sikret med det, vi vedtager her, og det er vi meget tilfredse med.

Både kristeligt folkeparti og hele miljøudvalget kan være meget tilfreds med det resultat, vi når her i dag. Jeg vil takke alle de partier, der har bidraget hertil.

Ove Jensen (FP):

Det er helt utroligt, at et næsten enigt folketing kan vedtage et beslutningsforslag, der er så tåbeligt, at det vil gøre det næsten umuligt at drive landbrug her i landet. Man kunne akkurat lige så godt have vedtaget et forslag om, at det var forbudt at have husdyr her, og at det var forbudt at gøde og tilså de danske marker.

Det vil koste 3,5 mia kr. at få gennemført de beslutninger, som er indeholdt i forslaget. Ud over en lille passus om, at miljøministeren i næste samling skal fremsætte et forslag til støtteordning, er der ikke nævnt et ord om, hvor de mange penge skal komme fra. Det forekommer helt uansvarligt at vedtage et sådant forslag, uden at det er aftalt, hvor de 3,5 mia kr. skal skaffes fra.

For mig at se er der tre muligheder: man kan lade landmændene selv betale. Hvis man gør det, er det i hvert fald helt givet, at vi i løbet af et par år ikke vil have ét eneste husdyr her i landet. Det er i forvejen en meget dårlig forretning at have køer og svin, og en sådan udgift hverken kan eller vil landmændene betale, så hvis man pålægger dem den, vil besætningerne blive sat ud, og så har vi afskaffet husdyrproduktionen her i landet.

En anden mulighed er at foretage nogle besparelser f.eks. på hospitalerne og lade de syge betale det, for der er jo ingen midler afsat nogen steder til det.

En tredje mulighed, som vel nok er den mest sandsynlige, er at lade skatteyderne be-